UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Formularium Terminoru[m] seu Registrorum Nouiter Jmpressum [et] eme[n]datu[m]

Rom, 1511

Ad Jmpugnandum [et] iustificandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70641

Visual Library

interiectã ⁊ interpoſitã ꝓſequendũ eidem magr̃o·n·ꝓcuratori in
ſtanti ⁊ petẽti ꝑtiqꝫ ſue ſi ⁊ ꝓut de iure dandũ ⁊ cõcedendũ duxit
atqꝫ cõceſſit· Ipſumqꝫ fatale ꝓut petitũ extitit atqꝫ cõceſſum dñs
auditor memoratus ſupradicto magiſtro·n·ex aduerſo ꝓcuratori
per quemcunqꝫ dñi nr̃i pape curſ qui deſuper legittime requiſitus
fuerit intimari voluit atqꝫ mãdauit· Preſentibus ibidem ⁊c·

¶ Comparentibus ⁊c·magiſtris·n·⁊·n·⁊c·partibus ex altera idẽ
magr̃·n·ꝓcurator in ſupradicti magiſtri·n·ex aduerſo ꝓcur̃is pre/
ſentia ꝙ dñs auditor memoratus ad proſequendum appellatio/
nem alś per eum vt premittit̃ in hmõi cauſa interiectam ⁊ inter/
poſitã ſi ⁊ inquantum ſibi de iure debeat ſibi concedendum duxit
atqꝫ cõceſſit prelibato magiſtro·n·procuratori ex aduerſo ibidem
vt premittitur preſenti intimandum duxit ⁊ intimauit·

Cõparentibꝰ·n·⁊·n· ꝓcuratoribus·n·in/ timauit·n·ꝙ dñs cõ ceſſit ſibi ſcõm fata le ſi ⁊ inquãtũ d̃ iur̃

¶ Cõparentibus ⁊c·ſeden̄·magr̃is·n·ex vna ⁊·n·ex aduerſo procu
ratoribꝰ ꝑdictis noibus eoꝝ hincinde quibus·s̃·ꝓcuratorijs parti/
bus ex altera hincinde qđ ꝑ eos ſiue eoꝝ aliquem non ſtaret ſtetit
neqꝫ ſtabit quominus cauſa hmõi expediretur infra tempus debi
tum ꝓ̄teſtantibus·Quare ſibi ſecundũ fatale dari ⁊ cõcedi per do/
minum ⁊c·poſtularunt·Memoratus tunc dñs auditor dictis pro
curatoribus hincinde inſtantibus ⁊ petentibus ſecundum fatale
proxime prepetitum in hmõi cauſa habend dictis procuratoribus
hincinde inſtantibus ⁊ petentibus decernendum duxit ⁊ conce/
dendum decreuitqꝫ pariter ⁊ conceſſit· Preſentibus ibidem ⁊c·⁊
rogatis·

Cõpẽtibꝰ proc̃ ⁊c· petierunt ⁊ obtinue runt hincinde decer ni ſecundũ fatale·

Ad Impugnandum ⁊ iu/ſtificandum·

Die lune ⁊c·Diſcretus vir·n·dñi noſtri pape curſor ⁊c·retulit
⁊c·peremptorie citaſſe magiſtrum·n·ex aduerſo procurato/
rem predictum Ro·⁊c·apprehenſum ad impugnandum ⁊ iuſtifi/
candum impugnariqꝫ ⁊ iuſtificari videndũ quicquid partes hinc
inde verbo vel in ſcriptis in hac cauſa impugnare aut iuſtificare
voluerint ad primam ⁊c·

Curſ retulit citaſſe magr̃m·n·ex aduer ſo procuratorem ad ĩpugnãd ⁊ iuſtificã dũ ad·i·diem inſtã/ te·n·procuratore·

¶ Et partis ſibi in huiuſmodi cauſa aduerſe nõ cõparentis neqꝫ
quicq̃ verbo vel in ſcriptis in hmõi cauſa impugnare vel iuſtifi/
care:aut ex aduerſo impugnari ⁊ iuſtificari videre ſeu audire cu/
rantis contumaciam accuſauit ipſamqꝫ contumacem reputari·
Et in eius contumaciã hmõi diei termino pro parte ſua ſatiſfaciẽ
do appellationẽ pro ꝑte ſua interpoſitã ⁊ interiectam ex actis cãe

Cõpuit ⁊ in ꝯt̃ nõ ĩpugnãt̃ neqꝫ iuſti ficãt̃ iuſtificauit ap pellationẽ ⁊ ĩpugna uit proceſſum corã dño ·n· auditore ex actis cauſe habitũ·

hmōi quantū melius potuit ⁊ debuit iuſtificauit. Necnō pceſſum coram Reuerendo p̄re dño.n.auditore (vel in hac cā) habitū ⁊ factū ⁊ ſniam latam etiā quantū melius ⁊ efficacius potuit ⁊ debuit impugnandū duxit ⁊ impugnauit actis ex eiſdē. Et nihilominus ꝑ parte ſua bene fuiſſe ⁊ eſſe appellatum ⁊ prouocatū ac ꝑ eūdē dñm.n.auditorē male fuiſſe ⁊ eſſe pceſſum ſniatū ⁊ ꝓnunciatum ꝑtemq; ſibi in hmōi cauſa aduerſam in expenſis ꝓpterea in hmōi cauſa habitis ⁊ factis condemnari ꝑ dñm auditorē prefatum debita cum inſtantia poſtulauit. Memoratus tūc dñs auditor dictam partem aduerſam ꝛc. contumacem.

Cōparuit.n.⁊ in ꝯtu nō iuſtificañ nec impugnañ iuſtificauit pceſſuꝫ corā dño.n. auditore hituꝫ ⁊ impugnauit appellationē partis aduerſe petens ꝛc.

¶ Et partis ꝛc. neq; quicq̄ ꝛc. vt ſupra in ꝓrimo actu vſq; cōtumacem reputari. Et in eius contumaciā pceſſum corā R. P. D. .n. in hmōi cā habituꝫ ⁊ factum ⁊ ſniam latā ex actis cauſe hmōi coram eo habitis ⁊ factis inquantū melius potuit ⁊ debuit iuſtificauit. Necnon appellationē pro parte aduerſa interpoſitam quantum melius potuit ⁊ debuit impugnandum duxit ⁊ impugnauit actis ex eiſdem. Et nihilominus bene fuiſſe ⁊ eſſe per dictum dñm .n. auditorē pceſſum ſententiatuꝫ ⁊ diffinitum necnon pro parte aduerſa male fuiſſe ⁊ eſſe appellatum ⁊ ꝓuocatum ꝓnunciari dictāq; ꝑtē aduerſaꝫ in expēſis ꝓpterea in hmōi cā habitis ⁊ factis cōdemnandū fore ⁊ condēnari per dñm ꝛc. poſtulauit. Memoratus tunc dominus auditor ꝛc. contumacem.

Procur̄ dedit cedulam iuſtificatioñ et impugnatioñ facto.

¶ Et hmōi dici termino pro parte ſua ſatiſfaciendo quandā impugnationis ⁊ iuſtificationis papiri cedulā facto realiter ⁊ in ſcriptis infraſcripti tenoris exhibuit ꝓduxit atq; dedit dicens impugnans petens ꝓteſtās aliaſq; ⁊ alia faciens prout ⁊ quēadmoduꝫ in eadē impugnatioñ ⁊ iuſtificatiōis papiri cedula. Cuius tenor inferius eſt inſertus plenius continetur ⁊ habetur.

¶ Tenor vero impugnationis ⁊ iuſtificatiōis papiri cedule vnde ſupra fit mentio ſequitur ⁊ eſt talis.

Procur̄ ꝓ iuſtificatioñ ⁊ impugnatioñ dedit articlos facto.

¶ Et hmōi dici termino pro parte ſua ſatiſfaciendo pro iuſtificatioñ proceſſus coram Reuerendo p̄re dño.n.auditore habiti ac impugnatioñ appellationis ꝑtis ſibi in hmōi cauſa aduerſe alias coraꝫ dño.n.auditore ab ipſo ⁊ eius ſnia interpoſite. Nonnullos poſitiones ⁊ articulos facto realiter ⁊ in ſcriptis infraſcripti tenoris exhibuit produxit atq; dedit iuſtificans proceſſum ⁊ impugnans appellationē predictā prout ⁊ quēadmodum in quadam poſitionum ⁊ articuloꝝ hmōi papiri cedula. Cuius tenor inferius eſt ꝛc.

Procur̄ in ꝯtu non dntū ꝯ appellationē obtū ad iuſtificandū ⁊ impugnādū ad.i.d.

¶ Et partis ſibi in huiuſmodi cauſa aduerſe nō cōparentis. Neq; quicq̄ verbo vel in ſcriptis contra ſupradictam appellationem ꝓ parte ſua vt p̄mittitur repetitā dicere ſiue excipere curantis contumaciaꝫ accuſauit ipſamq; contumacē reputari. Et in eius contu-

maciam eandē partē aduerſaz vlterius ad impugnādum ⁊ iuſti-ficanduz ac impugnari ⁊ iuſtificari videndū quicquid partes hinc inde in huiuſmodi cā impugnare aut iuſtificare voluerint per ali quem dn̄i nr̄i pape curſorē citari mandari ad aliquē certuz peremptoriū terminū cōpetentem. Quem ēt ſibi ⁊c̄. vt ſupra. poſtulauit. Memoratus tunc dn̄s ⁊c̄. contumacem. Et in eius cōtumaciā ⁊c̄. ad primam ⁊c̄. Eundem etiam terminum ⁊c̄. vt ſupra.

¶ Et appellationem al's pro parte ſua in hm̄oi cauſa interpoſitaz prout in actis cāe hm̄oi reperitur hic repetijt illamq3 de nouo ver-bo ſolum ⁊ duntaxat reexhibuit ⁊ reproduxit inquantum tm̄ pro ſe parteq3 ſua ⁊ contra partem ſibi in huiuſmodi cauſa aduerſam ⁊ non al's de quo ꝓteſtatus fuit ⁊ proteſtabatur expreſſe. Et nihilominus eandem ptem aduerſam vlterius ad dicendum ⁊ excipiēdum quicquid verbo vel in ſcriptis contra eandem appellationez dicere ſiue excipere voluerit per aliquem dn̄i noſtri pape curſorem citari mandari ad aliquem certum peremptorium terminū competentem per dn̄m auditorem prefatum debita cum inſtantia poſtulauit. Quam quidem citationem proxime prepetitam ad prenarratum actum faciendū dn̄s auditor memoratus dicto magiſtro. n. procuratori inſtanti ⁊ petenti partiq3 ſue decreuit atq3 conceſſit Eamq3 prout petita extitit atq3 decreta ⁊c̄. vt ſupra.

¶ Procur̄ repetijt appellationē prout in actis obtinēs ad dicendū cōtra ad. i. d.

De Renunciationibus.

COmparuit ⁊c̄. n. principalis citra ⁊c̄. reuocationē ac omnibus melioribus modo via iure cauſa ⁊ forma quibus melius ⁊ efficatius potuit ⁊ debuit omni iuri ſuo in dictis canonicatu ⁊ prebēn de quibus in pn̄ti cauſa agitur hic ſibi competen̄ ac liti ⁊ cauſe hm̄oi ſponte ac libere renūciauit ⁊ rei iudicate in hac cauſa quantum in eo fuit ⁊ potuit.

Dn̄s. n. principalis citra ⁊c. renunciauit iuri liti ⁊ cāe ac rei iudicate ⁊c.

¶ Et ſē ad cedendum ⁊ renūciandum liti ⁊ cauſe hm̄oi admitti p dn̄m ⁊c̄. poſtulauit. Memoratus ⁊c̄. dictum dn̄m. n. principalē inſtantem ⁊ petentem ad cedendum ⁊ renūciandū liti ⁊ cauſe hm̄oi inquantum de iure potuit admittendum duxit ⁊ admiſſit. Qui dū ſic admiſſus fuerat ſtatim ⁊ incontinenti omnibus melioribus modo via iure cauſa ⁊ forma quibus melius ⁊ efficatius potuit ⁊ debuit. Non vi dolo metu fraude aut aliqua ſiniſtra machinatōe aut macula vt aſſeruit ſeductus aut circūuentus liti ⁊ cāe hm̄oi in manib⁹ ipſius dn̄i auditoris ſpōte ⁊ libere ceſſit ⁊ renūciauit. Jurās nihilominus ad mandatum ipſius dn̄i auditoris ⁊ in eius manib⁹ tactis ſcripturis ſacroſanctis ad ſancta dei euangelia q̄ in hm̄oi

¶ Principalis admiſſus per dn̄m renunciauit liti ⁊ cāe ⁊ tactis ⁊c. iurauit vt h̄.